

SCHAMINÉE <<

Olifanten

Tweemaal eerder heb ik op deze plaats geschreven over de Oostvaardersplassen. Omdat verwacht kon worden dat deze winter de discussie over het beheer van dit gebied wel weer zou oplaaien, heb ik me opnieuw in de materie verdiept. Met de komst van het nieuwe kabinet en de actieve rol van dierenvriend Dion Graus daarin staat het vraagstuk van bijvoeren, afschieten of laten creperen van de herten, paarden en runderen nu al vol op de agenda. Ik denk dat ik het antwoord gevonden heb: olifanten. Tot na de ijstijden was de bosolifant (*Elephas antiquus*), vier meter hoog en negen ton zwaar, een van de belangrijkste grote grazers in onze contreien.

De bosolifant is, mede als gevolg van bejaging door de mens, uitgestorven, dus we moeten naar een alternatief zoeken. Dat past binnen het gedachtegoed van de wildernisdenkers, want hetzelfde geldt voor het heckrund en andere evenhoevigen, die het oer-rund moeten zien te vervangen. De olifanten weten wel raad met de verbossing van het gebied. Voor hen is het geen probleem wat bomen om te duwen of een groepje struiken te vertrappen. Wat zal precies de invloed zijn van de olifanten? Ik zou het niet weten, maar ook dat is geen punt van discussie: het gaat immers om het proces.

Toch voorzie ik nog wel een probleem: er kunnen te veel olifanten komen. In het Zuid-Afrikaanse Kruger Park is men om die reden aanvankelijk overgegaan op het afschieten van dieren. Totdat zich de oplossing aandiende in de vorm van uitbreiding van het reservaat met het ernaast gelegen Peace Park in Mozambique. In Flevoland dus toch een verbinding maken met het Horsterwold? **Ⓡ Joop Schaminée**